

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen af den dom, som Retten afsagde den 25. november 2014, anført to anbringender, der begge indeholder flere argumenter:

- Med det første appelanbringende har appellanten på grundlag af følgende argumenter gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl i den appellerede doms præmis 93-149 ved herved at forkaste appellans påstand om fuld erstatning for økonomisk skade, selv om Retten havde anerkendt og erkendt, at appellanten faktisk havde lidt økonomisk skade som følge af Unionens alvorlige retsstridige adfærd:
- I henhold til dommen er appellanten i strid med artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der begge fastsætter princippet om fuld erstatning, ikke blevet tilkendt nogen erstatning for skade forvoldt af Unionen eller dens ansatte.
- Endvidere udgør dommen et indgreb i proportionalitetsprincippet og princippet om en retfærdig behandling og en nægtelse af adgang til domstolsprøvelse, for så vidt som der ved dommen ikke blev tilkendt nogen erstatning for økonomisk skade, selv om det var blevet fastslået, at denne skade forelå.
- Dommen udgør desuden et indgreb i loven gennem en åbenbar fordrejning af de faktiske omstændigheder og beviserne, og den ved dommen foretagne forkastelse af appellans erstatning i det hele er baseret på en mangelfuld, ulogisk og selvmodsigende argumentation.
- Hvad angår det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl i den appellerede doms præmis 92 og 149, da den anså et beløb på 50 000 EUR for en passende erstatning. Retten har således tilsidesat begrundelsespligten, proportionalitetsprincippet og princippet om at betale en erstatning, der svarer til den faktiske skade og de faktiske omkostninger, hvilket førte til et vilkårligt og ulovligt resultat.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 6. februar 2015 —
Séline Affum (giftenavn Amissah) mod Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel
de Douai**

(Sag C-47/15)

(2015/C 118/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Séline Affum (giftenavn Amissah)

Sagsøgt: Préfet du Pas de Calais og Procureur général de la Cour d'appel de Douai

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 2, i direktiv 2008/115/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at en tredjelandstatsborger opholder sig ulovligt på en medlemsstats område og af den grund er omfattet af direktivets anvendelsesområde i henhold til direktivets artikel 2, stk. 1, når den pågældende tredjelandstatsborger kun er på gennemrejse som passager i en bus, der befinder sig på en medlemsstats område, når denne bus afgår fra en medlemsstat, der indgår i Schengenområdet, og ankommer i en anden medlemsstat?

- 2) Skal direktivets artikel 6, stk. 3, fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, der straffer en tredjelandstatsborgers ulovlige indrejse med fængselsstraf, når en anden medlemsstat kan tilbagetage den pågældende tredjelandstatsborger i henhold til en aftale eller en ordning, der er indgået med denne medlemsstat før direktivets ikrafttrædelse?
- 3) Afhængig af svaret på det foregående spørgsmål skal direktivet da fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, der straffer en tredjelandstatsborgers ulovlige indrejse med fængselsstraf under de samme betingelser som dem, der ifølge Den Europæiske Unions Domstols dom af 6. december 2011, Achughbabian (C-329/11) ⁽²⁾ gælder for ulovligt ophold, og hvorefter der ikke stilles krav om, at udlændingen forinden har været undergivet tvangsforanstaltninger i henhold til direktivets artikel 8, og at frihedsberøvelsen har haft en bestemt varighed?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348, s. 98).

⁽²⁾ EU:C:2011:807

Appel iværksat den 6. februar 2015 af Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. november 2014 i forenede sager T-426/10, T-575/10 og T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías mod Kommissionen

(Sag C-53/15 P)

(2015/C 118/25)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (ved abogados F. González Díaz og A. Tresandi Blanco)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 25. november 2014 i forenede sager T-426/10, T-575/10 og T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías mod Kommissionen, ophæves i medfør af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i såvel den foreliggende sag som i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat et enkelt anbringende til støtte for appellen.

Appellanten har gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved bedømmelsen af Moreda-Riviere Trefilerías, SA's søgsmålsinteresse både med hensyn til annullationssøgsmålet i sag T-575/10 til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 30. september 2010 om ændring af afgørelse K(2010) 4387 endelig om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål) og med hensyn til tilpasningen af de søgsmålsanbringender og påstande, der er fremsat i sag T-426/10 med hensyn til Kommissionens afgørelse af 30. september 2010 om ændring af afgørelse K(2010) 4387 endelig om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål).